

tet og dets medarbejdere, der skal løse problemet, men de skal pege på, hvor det kan løses, og jeg glæder mig over, at samtlige Folketingets partier i Finansudvalget støttede op om et aktstykke, der bad om 12 mio. kr. til den opgave.

Punkt 4 er, at revisorerne skal vurdere, om virksomhederne er tilstrækkelig opmærksomme på problemet, og jeg ved, at der er løbende forhandlinger mellem Erhvervsministeriet og de revisorforeninger, som vi har her til lands.

Revisorernes kan gå ind og være med til at påtegne regnskaber. De er nogle af de mennesker med ekspertise, der er tættest på samtlige virksomheder.

Punkt 5, det er forbrugere. Vi har brug for en særlig år »2000 parat«-mærkning af alle tele- og elektronikprodukter i handelen samt krav om år 2000-parathed ved alle offentlige indkøb, og det er jo ikke så lidt, skal medvirke til, at nye produkter fungerer fejlfrit også i det næste årtusind.

Punkt 6 er, at der iværksættes en tæt opfølgning af år 2000-status i offentlige virksomheder. I staten vil det ske med hjemmel i en tekstanmærkning til finansloven, som vi vedtager her i december måned. Kort sagt, alle offentlige ledere vil blive – jeg tror, de godt er klar over det – holdt op på deres meget præcise ansvar, og det er lidt vigtigt, da vi jo her til lands har en meget decentral struktur, en meget decentral forvaltning. Jeg har naturligvis også taget kontakt til den kommunale sektor, til Amtsrådsforeningen og til Kommunernes Landsforening, ligesom jeg har skrevet et brev til Folketingets formand.

Folketinget skal naturligvis også være parat, så vi kan sige alt det, vi plejer, også efter år 2000.

Det 7. punkt er at for at imødegå en forventet knaphed på kvalificerede medarbejdere, så opfordres større virksomheder til at investere i uddannelse af medarbejdere. Det haster. Det haster, og derfor bør indsatsen også understøttes af alle de mangfoldige ordninger, vi kender i Undervisningsministeriets og Arbejdsministeriets regi, og det understreger også efter min mening det klare behov, der bl.a. er for at få en IT-højskole, gerne på Holmen her i København.

Min konklusion skal være, at det er mit klare indtryk, at regeringens år 2000-plan på mange og på væsentlige områder bidrager til at skabe en høj grad af opmærksomhed, og det vil jeg også gerne kvittere for, det gør denne forespørgsel tillige.

Planen bygger på frivillig indsats og på, at ledere har et ansvar, og at institutioner overalt

er deres opgave voksen. Men skulle det vise sig, og her kommer så pilsken, at ansvaret ikke løftes i tilstrækkeligt omfang, er regeringen parat til at lovgive på en række præcise områder, så vi sikrer forbrugere og danskerne med bl.a. en år »2000 parat«-mærkning.

Målt med den internationale målestok, og dette her er i sandhed en international sag, er vi såmænd med i front. Vi følger nøje, hvad der sker i Sverige. Jeg ved, min svenske kollega, der har med disse sager at gøre, har været ganske utilfreds med de også lidt slappe reaktioner i Sverige. Vi følger nøje, hvad der sker i Norge, i England, i USA. Det er nogle af de lande, der gør mest for at tackle år 2000-problemet, og vi havde dem som sagt, i alt 16 lande, til møde her i august måned i København.

Regeringens plan bygger på de erfaringer, på vores egne analyser og på vores ønske om at være med til politisk at gøre opmærksom på, at Danmark skal fungere også nytårs morgen, den første af dem i det nye årtusind.

Lad os i fællesskab vende problemet med år 2000-datoer til en konkurrencemæssig fordel for det danske samfund. Vi har beredskabet, vi har viljen, og erfaringer henter vi både her til lands og ude omkring.

God fornøjelse til os alle sammen med løsning af en stor opgave.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Tak til ministeren. Der er kommet mange internationale skøn over, hvad det vil koste den samlede verden, ikke hvis det hele bryder sammen, for det er der ingen, der forventer eller håber, men alene at få repareret det gamle udstyr og opgraderet det og få købt nyt udstyr. Det mest forsigtige skøn er, at det vil koste i størrelsesordenen 4000 mia. kr.

Danmark plejer at blive udnævnt til at udgøre 1 promille af verden, og det vil sige, at de ressourcer, vi skal forvente der skal bruges på det her område i Danmark, er i størrelsesordenen 4 mia. kr. Jeg kan sige, at et af de lande, der har været mest ihærdige med at regne ud, hvad det vil koste dem, er Spanien, som har givet et skøn på mellem 40 og 50 mia. kr. – ikke pesetas.

Men uanset hvad vi gør, så kommer det altså til at koste vores samfund nogle ressourcer. Hvis offentlige og private virksomheder køber nyt udstyr, så koster det mange millioner kro-